

LANDSKAPSSTYRELSENS FRAMSTÄLLNING till
Landstinget med förslag till landskapslag
om investeringslån.

Genom lagen om statens investeringsfond (FFS 74/75) har i riket grundats en fond, som har till syfte att finansiera sådana investeringar i produktionsverksamheten som på ett jämlikt sätt främjar den ekonomiska tillväxten, förbättrar den internationella konkurrenskraften eller är erforderliga för trygghet av sysselsättningen och förbättrande av inkomstnivån. De lån som beviljas ur investeringsfonden ges genom postbankens förmedling och på dess ansvar. På vissa av statsrådet fastställda villkor kan dock lån beviljas på investeringsfondens ansvar mot en icke betryggande säkerhet. Med statsrådets medgivande får en del av lånen givas mot lägre än gängse ränta. Lån mot lägre ränta skulle dock få beviljas högst till ett belopp som utgör en femtedel av investeringsfondens eget kapital.

Förutom det anslag som för fonden anvisas i statsförslaget har i ifrågavarande lag införts ett stadgande om att fonden äger rätt att upptaga lån för sin verksamhet.

Lagen om statens investeringsfond kan hänföras till lagstiftningen angående näring, på vilket område lagstiftningsrätten enligt 13 § 1 mom. 8 och 9 punkterna självstyrelselagen tillkommer Landstinget. Landskapsstyrelsen anser att anslag för de ändamål, för vilka investeringsfonden använder sina medel bör upptagas i ordinarie årsstaten. Ett dylikt förfaringsätt motsvarar det förfarande som gäller beträffande lån som i landskapet utgives för samma ändamål som de lån vilka i riket utgives ur den utanför statsbudgeten stående fond som benämnes gårdsbrukets utvecklingsfond. Landskapsstyrelsen kommer redan vid nu pågående landstingssession att föreslå att medel för ifrågavarande ändamål upptages i tilläggsbudget.

Föreliggande lagförslag har utarbetats med lagen om statens investeringsfond som förebild. För att anpassa lagen till de lokala förhållandena har dock vissa avvikelser föreslagits.

Lån som utgives av landskapsmedel förmedlas av kreditinrättningar enligt bestämmelser i särskilda lagar, såsom landskapslagen om jorddispositions lån och landskapslagen om lantbrukets grundkredit. Särskilda avtal om förmedlingen av lånen har i regel ej

träffats mellan landskapet och vederbörande kreditinrättningar. Sådana avtal är ej heller nödvändiga, enär kreditinrättningarna på grund av lag är skyldiga att ombesörja låneförmedlingen. Denna skyldighet är dock ålagd kreditinrättningarna även i motsvarande rikslagar, vilket som nämnts ej gäller lagen om statens investeringsfond. Då fråga härvidlag är om bankrörelse, varom riket enligt 11 § 2 mom. 10 punkten självstyrelselagen äger uteslutande lagstiftningsrätt, kan landstinget ej ålägga kreditinrättningarna skyldighet att förmedla investeringslånen. Fördenskull förslås att förmedlingen av lånen sker på grund av särskilda avtal mellan landskapet och i landskapet verksamma kreditinrättningar. I avtalen skulle närmare regleras bl.a. den ersättning som kreditinrättningarna skulle vara berättigade till. Dessutom skulle dessa genom avtalen förbinda sig att sköta vissa åtaganden. Om dessa skyldigheter stadgas i lagförslagets 7 och 8 §§.

Kreditinrättning skulle kunna utgiva investeringslån först sedan sådant lån beviljats av landskapsstyrelsen (2 §).

På samma sätt som investeringsfonden skulle landskapsstyrelsen kunna inrikta sin verksamhet på någon särskild produktionsgren eller företag inom visst område. Härmed avser landskapsstyrelsen närmast skärgårdsområdena, som genom investeringslånen kunde ges en betydelsefull injektion.

Med hänvisning till det anförda förelägges Landstinget till antagande

L a n d s k a p s l a g

om investeringslån.

I enlighet med Landstingets beslut stadgas:

1 §.

I syfte att främja den ekonomiska tillväxten samt att trygga sysselsättningen och höja inkomstnivån i landskapet beviljas inom ramen för i ordinarie årsstaten upptagna anslag lån för investeringar i produktionsverksamhet på sätt i denna lag stadgas.

2 §.

I denna lag avsedda lån beviljas av landskapsstyrelsen och utgives på av landskapsstyrelsen fastställda villkor av de kreditinrättningar som genom avtal med landskapet åtagit sig att förmedla lånen.

De ärenden som enligt denna lag handhaves av landskapsstyrelsen skall beredas av en kommission, bestående av ordförande och fyra ledamöter, vilka utses av landskapsstyrelsen för två år i sänder. Kommissionen väljer inom sig viceordförande.

3 §.

Investeringslån utgives på vederbörande kreditinrättnings ansvar. Landskapsstyrelsen kan dock besluta att lån eller del därav beviljas på landskapets ansvar ~~och~~ mot svagare säkerhet än i 5 § lagen om statens lånefond (FFS 189/40) är stadgat. Härvid tillämpas ej heller stadgandena i landskapslagen om landskapsgaranti för industrier och vissa andra näringsgrenar.

Då lån beviljas utan betryggande säkerhet, skall hos låntagaren uppbäras premie, vars storlek bestämmes av landskapsstyrelsen. Sådan premie får utan dom eller utslag utsökas i den ordning som är stadgad för indrivning av skatter och avgifter i utsökningsväg.

4 §.

Landskapsstyrelsen kan, då den finner särskilda skäl föreligga att stödja någon produktionsgren eller företag inom visst område, besluta att lån får beviljas mot ränta som är lägre än gängse ränta. Sådana lån får uppgå till högst en femtedel av de utgivna lånens sammanlagda belopp. Skillnaden mellan den ränta kreditinrättning normalt uppbär för motsvarande lån och den ränta landskapsstyrelsen beslutat att skall uppbäras för lånet erlägges till kreditinrättningen av landskapsmedel.

5 §.

I det avtal som uppgörs med kreditinrättning, bör som villkor intas att kreditinrättning skall betala i denna lag avsedda lån som den förmedlat jämte ränta och eventuella avgifter för lånet till landskapet efterhand som låntagaren i enlighet med lånevillkoren skall betala amorteringar, räntor och avgifter, dock så att lån som beviljats på landskapets ansvar av kreditinrättningen återbetalas till landskapet jämte räntor och eventuella avgifter omedelbart efterhand som gäldenären betalar dem. Därjämte skall extra amorteringar som låntagaren gör omedelbart betalas till landskapet. Förseningsränta som eventuellt uppbärs för lån, med undantag för sådana lån som beviljats utan betryggande säkerhet, tillfaller kreditinrättningen.

Beviljas gäldenären anstånd med amortering på lån, erhåller kreditinrättningen motsvarande lättnader i betalningen av lånet.

6 §.

Av landskapsmedel erlägges till kreditinrättning arvode för handhavandet av i denna lag avsedda uppgifter enligt i riket gällande grunder.

7 §.

I avtal som avses i 2 § 1 mom. skall som villkor intagas att om lån beviljats dels på kreditinrättningen och dels på landskapets ansvar, anses vid uppgörelse mellan landskapet och kreditinrättningen den del av lånet för vilken landskapet svarar först betald. Säljes den egendom som utgör säkerhet för lånet i utsökningsväg, anses likväl den del av lånet, för vilken kreditinrättningen svarar, i den mån den icke blivit betald genom låntagarens amorteringar, först avkortad med det belopp av auktionsskillingen som inflyter för betalning av lånet. Har låntagaren beviljats flera lån, behandlas lånen vid uppgörelsen som om de hade beviljats som ett enda lån.

8 §.

I avtal som avses i 2 § 1 mom. skall kreditinrättning förbinda sig att övervaka att de lån som beviljats i stöd av denna lag användes för det ändamål som bestämts vid beviljandet av lånet.

I skuldebrev angående lån som beviljas i stöd av denna lag skall intagas bestämmelse om att lånet anses förfallet till betalning före den för dess återbetalning överenskomna tiden, om lånemedel använts för annat ändamål än det som förutsatts i lånebeslutet.

9 §.

Närmare bestämmelser om tillämpningen och verkställigheten av denna lag utfärdas vid behov genom landskapsförordning.

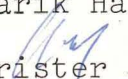
10 §.

Mandattiden för den i 2 § avsedda kommissionen utgår första gången den 31 december 1977.

Mariehamn, den 11 april 1975.

L a n t r å d

Lagberedningssekreterare

Alarik Häggblom

Christer Jansson.